

nytte det Beløb, som var indkommet ved Salget af Gamle-Laboratorium, der jo kunde sælges imod Aflevering om 2 à 3 Aar — at anvende dette Beløb med et vist bestemt Tillæg til de og de militære Anstalter. Saa have vi noget Sikker. Ellers antager jeg, at vi have Udgiften sikker, men Indtægten meget usikker. Den Tanke, som blev fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), at faae faste Boliger til Underofficererne i et større Antal i Kjøbenhavn, har jo ganske vist noget meget tiltalende ved sig, men det glæder mig, at det kun er en Tanke, som ogsaa han ønsker skal blive Gjenstand for nærmere Undersøgelse. Denne Undersøgelse, mener jeg, det ikke er Tidspunktet nu at anfille; thi jeg tror, det vilde være meget urigtigt at forøge Boligerne for gifte Underofficerer eller Officerer eller nogen som helst til Militæretaten hørende Person, inden vi have en Garnisonslov vedtagen; thi forinden vide vi ikke, hvormange militære Afdelinger der skulle ligge i Kjøbenhavn, og dernæst kan der, efterat den er vedtagen, blive Spørgsmaal om, hvorvidt man bør gaae ind paa det System, at bygge faste Boliger for Herrens Befalingsmænd, og da, hvorvidt dette skal være Tilfældet alene for Kjøbenhavn, om ikke ogsaa det Samme i forholdsvis Grad burde være Tilfældet for de andre Garnisonssteder omkring i Landet; thi har det Betydning for de gifte Underofficerer i Kjøbenhavn at faae faste Boliger, og er dette ogsaa af Betydning for Tjenestens Liv, maa jo det Samme kunne siges for Provindsbyernes vedkommende. Den høitærede Minister meente, at man vel kunde vente en betydelig Indtægt ved Realisation af saadanne Eiendomme som de ovennævnte og Tæftningsterminet osv., men ingenlunde i en saa betydelig Grad, som maaskee mange Medlemmer her antage; fordi man maatte have staaende flere Bygninger til Optagelse af de Børnepligtige, som til visse Tider af Aaret samlede sig i Kjøbenhavn, idet de jo ikke her saaledes som i Provindserne kunne indkvarteres hos Beboerne. Jeg tror ikke, det er rigtigt at anlægge andre Regler for Indkvarteringen her i Kjøbenhavn end

for andre Steder i Landet, og dersom der eksisterer en Overenskomst af denne Natur — som der jo gjør —, saa er den bleven bragt tilveie under ganske andre militære Forhold end dem, der nu finde Sted, og dersom der altsaa er givet Kjøbenhavn Begunstigelser, saa ere de ubillige og uberettigede ligeoverfor Staten og fortjene derfor at forandres. Jeg tror derfor, at man ikke af dette Hensyn skal holde paa de militære Bygninger her i Kjøbenhavn, som med Fordeel kunde sælges, og at det, naar de Børnepligtige samles i større Mængder, f. Ex. naar Reserverbataillonerne indkaldes til Øvelser, bør pålægges denne Byes Beboere ligesaavel som Kjøbstæderne omkring i Landet at sørge for et vist Antals Indkvartering. Overhovedet var det ønskeligt, om vi i alle de forskellige Lovbestemmelser kunde faae de almindelige Principer anvendte ligelig for alle vedkommende Borgere omkring i Landet. Min Anse mod dette Lovforslag er altsaa den, at det vel giver Bemyndigelse til at sælge, men ikke lover os nogen bestemt Indtægt til Anvendelse i det Diemed, hvori § 2 forlanger en betydelig Udgift for Statskassen, at det, endnu inden Garnisonsloven er vedtagen, forlanger en betydelig Udgift til nye Bygninger til Boliger for gifte Underofficerer, og endelig, at dette hele Forhold med militære Bygninger, og i hvilken Grad man skal beholde dem her i Kjøbenhavn, trænger forinden vi gaae videre paa denne Vej, til en samlet og omhyggelig Overvejelse. Derfor siger jeg, dette Forslag maa — med al muligt Smødekønnen mod den ærede Krigsminister iøvrigt — modtages med en vis Forsigtighed.

Krigsministeren: Det ærede Medlem for Velle Amts 2den Valgkreds (Berg) har igjen idag heraaft sig paa en Commissions Betænkning, der, som han siger, har været forelagt et Udvalg, hvorefter han var Medlem. Jeg maa bemærke, hvad jeg flere Gange har havt Leilighed til at gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at det er en Commissionsbetænkning, der er bleven meddeelt Udvalget til Efterretning, til Dplysning om et enkelt Punkt,